

tydelige Sager og kun 32 alvorlige. Man ser ogsaa her, hvilken Nedgang der har været siden 1898. Man ser, at der var en Stigning indtil 1898 og vistnok af de Grunde, som jeg har anført. Den Gang vilde Venstre dog ikke indføre Prygl, hvilket jeg er glad ved, og jeg beklager meget, at der nu er kommet nogen Tilbøjelighed hos Venstre til at indføre Prygl. Siden den Tid har der været en stærk Tilbagegang, fra 95 i 1898 til 32 i 1902. Det vil altsaa sige, at der er 12 af disse mere alvorlige Tilfælde færre, end der var i 1885, da vi havde en langt mindre Befolkning i København, og 63 færre end i 1898, da vi ogsaa havde en langt mindre Befolkning i København. Den, der af disse Tal kan faa ud, at der er Fremgang i Overfaldene her i København, maa have en mærkværdig Maade at læse paa. Tallene bevise absolut, at der er en Nedgang i Overfald og Vold paa Personer, at Legemsbeskadigelser ere noget, der i bestandig mindre og mindre Grad finde Sted i København.

I disse Sager; hvori der blev beordret Aktion, maa der atter skelnes mellem dem, der bleve Genstand for mere alvorlig Straf, og dem, der vare Genstand for en mindre Straf. Jeg skal dog oplyse, at heller ikke her stemme Tallene ganske overens i den foreliggende Tabel, fordi der kan være Sager fra det foregaaende Aar, der komme ind paa Tabellen, men det, det drejer sig om, er Forholdet mellem de forskellige Aar, den Stigning eller Tilbagegang, der har fundet Sted. I 1885 var der af de Sager, hvori der blev beordret Aktion, 27, hvori der skete Domfældelse, og i de 20 af disse Sager blev der idømt Vand og Brød. Nogle bleve ogsaa dømt til en strengere Straf end af Vand og Brød, men det var kun meget faa, det var kun saadan noget som 1 eller 2 om Aaret. Jeg regner Vand og Brød for den strengere Straf, der kun ikendes i Sager, hvor man har gjort sig skyldig i alvorlige Ting. Deraf var der 20 i 1886, 28 i 1888, 43 i 1895 og 73 i 1898. Det var i Prygletiden, det var den Gang, man brugte Ris og Rotting flittig over for Børn og unge Mennesker, da stége Tallene fra 20 til 73 for de alvorlige Tilfælde af Vold og Legemsbeskadigelse. Men saa gik det straks ned, da man holdt op at prygle Børn og unge Mennesker. Det var i 1900 kun 71, i 1901 kun 42 og i 1902 kun 31. Man ser, at i 1902 ere 11 færre end i 1885 straffede for alvorlige Tilfælde af Vold og Legemsbeskadigelse, til Trods for Befolk-

ningens store Stigning, og at der var 42 færre end i 1898, saa at Tallet gaar ned til endnu mindre end det halve af, hvad det var i 1898. Det forekommer mig, at disse Tal uomstødelig bevise, at der er Tilbagegang i Raaheden her i København, og at den Tilvækst i Antallet af Overfald, som den ærede Justitsminister lader sit Lovforslag hvile paa, aldeles ikke eksisterer.

Nu vil jeg endvidere nævne, at ikke alle de Forbrydelser, jeg her har nævnt, og som ere blevne straffede med Vand og Brød, ere dem, vi her tale om, de indbefatte ikke alene Overfald paa sagesløs Person, men ogsaa saadanne Tilfælde, hvor der har været Slagsmaal, og jeg skal oplyse — hvad jeg straks skal komme til —, at den allerstørste Del af dem ikke er Overfald paa sagesløs Person, men er Voldshandlinger af en ganske anden Art. Fra Aaret 1901, det Aar, da den højtærede Justitsminister overtog sit Embede, faa vi en ny Rubrik i Politidirektørens Beretninger, nemlig i Bilag 15, og denne Rubrik hedder: Vold mod sagesløs Person. Bilag 15 omhandler alle de Sager, der behandles ved den offentlige Politiret. Man har ikke tidligere haft denne Rubrik, formodentlig har man ikke anset det for nødvendigt at have den, fordi disse Tilfælde have været saa faa, at det ikke har været nødvendigt at rubricere dem. Men jeg antager, at naar denne Rubrik kom med i Aaret 1901, var det efter Bestilling af den højtærede Justitsminister. Den ærede Justitsminister har jo i adskillige Aar gaaet svanger med denne Pryglelov og forsøgt, om han ikke kunde faa den ført igennem. Men han har ikke kunnet faa Tilslutning til den fra Venstre i gamle Dage, og da han saa blev Justitsminister, har han tænkt: Nu skal jeg nok faa den igennem, nu paalægger jeg Politidirektøren at skaffe Oplysning om, hvor mange Tilfælde der er af Vold mod sagesløs Person. De Tal, der er Tale om, ere meget interessante, thi de vise, at naar Justitsministeren ønsker noget af den Art af Politiet, er Politiet meget villigt, endogsaa saa villigt, at det anholder en hel Mængde Mennesker, som intet have gjort; man hæver en hel Masse Sager, som slet ikke have med de foreliggende Forhold at gøre, saaledes at det egentlig er Politiet, der her overfalder sagesløs Person, og ikke Bøllerne, der overfalde sagesløs Person. I det første Aar, i 1901, syntes der at være et ret stort Antal af de Sager, som hedde Vold mod sagesløse Personer. I Parentes maa jeg be-